

کتاب سرخ

مئوتسه تونگ

۱- حزب کونیست

کتاب سرخ | یک
حزب کمونیست

[از کتاب سرخ مائو]
ویرایش و بازنشر: کتاب فنگ

بازانتشار این جزوه آزاد بوده و توصیه می‌شود.

انتشارات رادیو فنگ | مهرماه ۱۳۹۲

<http://www.radiofang.org>

این مجموعه بازنشر مقالات این کتاب است:

کتاب سرخ

نویسنده: مائو تسه تونگ

موسسه انتشارات راهیان تهران

تهران | ۱۳۵۶

فصل نخست: حزب کمونیست

مرکز قدرتی که امر ما را رهبری می‌کند، حزب کمونیست چین است. اساس تئوریکی که افکار ما را هدایت می‌کند، مارکسیسم-لنینیسم است.

نطق افتتاحیه در نخستین
اجلاس‌های اولین دوره‌ی کنفرانس
کشوری نمایندگان خلق جمهوری
توده‌ای چین (۱۵ سپتامبر ۱۹۵۴)

برای انقلاب کردن به حزبی انقلابی احتیاج است. بدون یک حزب انقلابی، بدون حزب انقلابی‌ای که بر اساس تئوری انقلابی مارکسیسم-لنینیسم و به سبک انقلابی مارکسیستی-لنینیستی پایه‌گذاری شده باشد، نمی‌توان طبقه‌ی کارگر و توده‌های وسیع مردم را برای غلبه بر امپریالیسم و سگ‌های زنجیری‌اش رهبری کرد.

«نیروهای انقلابی سراسر
جهان متحد شوید، علیه تجاوز
امپریالیستی پیکار کنید!» (نوامبر
۱۹۴۸) آثار منتخب، جلد ۴

بدون کوشش حزب کمونیست چین، بدون وجود کمونیست‌های چین به مثابه‌ی ستون فقرات

خلق، چین هرگز نمی‌تواند به استقلال و آزادی دست یابد، صنعتی شود و کشاورزی خود را مدرنیزه کند.

«درباره‌ی دولت انتلافی» (۲۴ آوریل
۱۹۴۵) آثار منتخب، جلد ۳

حزب کمونیست چین هسته‌ی رهبری کننده‌ی تمام خلق چین است. بدون وجود این هسته، امر سوسیالیسم نمی‌تواند پیروز شود.

سخنرانی در ملاقات با نمایندگان
سومین کنگره‌ی کشوری سازمان
جوانان دموکراتیک نوین چین (۲۵
مه ۱۹۵۷)

حزب با انضباطی که با تئوری مارکسیسم-لنینیسم مسلح است و اسلوب انتقاد از خود را به کار می‌بندد و با توده‌های مردم پیوند دارد؛ ارتشی که توسط چنین حزبی رهبری می‌شود؛ و جبهه‌ی واحدی مرکب از تمام طبقات و گروه‌های انقلابی به رهبری چنین حزبی: این است سه سلاح عمده‌ای که ما بدان وسیله دشمن را مغلوب ساخته‌ایم.

«درباره‌ی دیکتاتوری دموکراتیک
خلق» (۳۰ ژوئن ۱۹۴۹) آثار منتخب،
جلد ۴

ما باید به توده‌ها اعتماد کنیم، ما باید به حزب اعتماد کنیم- این دو اصل اساسی است. چنانچه ما نسبت به این دو اصل شک و تردید به خود راه دهیم، قادر به انجام هیچ کاری نخواهیم بود.

«درباره‌ی مسئله‌ی کنوپراتیو کردن
کشاورزی» (۳۱ ژوئیه ۱۹۵۵)

حزب کمونیست چین که به تئوری و ایدئولوژی مارکسیستی-لنینیستی مسلح است، سبک کار نوینی برای خلق چین آورده که اساس‌اش عبارت است از تلفیق تئوری و عمل، ارتباط

نزدیک با توده‌های مردم و انتقاد از خود.

«درباره‌ی دولت ائتلافی» (۲۴ آوریل
۱۹۴۵) آثار منتخب، جلد ۳

یک حزب سیاسی که که جنبش انقلابی عظیمی را رهبری می‌کند، بدون تسلط بر تئوری انقلابی و بدون علم به تاریخ و درکی عمیق از جنبش عملی محال است که بتواند به پیروزی دست یابد.

«نقش حزب کمونیست چین در
جنگ ملی» (اکتبر ۱۹۳۸) آثار
منتخب، جلد ۲

همان‌طور که ما سابقاً گفتیم، جنبش اصلاح سبک کار «یک جنبش پر دامنه‌ی تربیت مارکسیستی» است. منظور از اصلاح سبک کار این است که تمام حزب از طریق انتقاد و انتقاد از خود مارکسیسم را مورد مطالعه قرار دهند. ما در جریان جنبش اصلاح سبک کار به یقین می‌توانیم مارکسیسم را باز هم بیشتر بیاموزیم.

«سخنرانی در کنفرانس کشوری
حزب کمونیست چین درباره‌ی کار
تبلیغاتی» (۱۲ مارس ۱۹۵۷)

تامین زندگی شایسته برای خلق چند صد میلیونی چین و ساختن کشوری غنی و مقتدر با فرهنگی در سطح عالی از کشوری چون چین که از نظر اقتصادی و فرهنگی عقب مانده است، وظیفه‌ای بس صعب و دشوار است. و درست برای این که ما بتوانیم این وظیفه را به نحو هرچه شایسته‌تر انجام دهیم و با افراد غیر حزبی که انگیزه‌ی آنها آرمان‌های عالی انسانی است و برای شرکت در اصلاحات مصمم شده‌اند، همکاری بهتری داشته باشیم، باید در حال و آینده جنبش‌هایی برای اصلاح سبک کار بر پا کنیم و دائماً هر آنچه را که نادرست است، از خود بزدائیم.

همانجا

سیاست مبدا حرکت کلیه‌ی فعالیت‌های عملی یک حزب انقلابی است که در پروسه و در نتیجه‌ی نهائی فعالیت‌های حزب تبلور می‌یابد. یک حزب انقلابی در اقدام به هر عملی اجباراً سیاستی اتخاذ می‌کند، و در صورتی که از اتخاذ یک سیاست صحیح سرباز زند، به ناچار سیاست اشتباه‌آمیزی را در پیش می‌گیرد؛ و چنان‌که سیاست موجود را آگاهانه اجرا نکند، به ناچار آن را کورکورانه به مرحله‌ی عمل در می‌آورد. آنچه که ما تجربه می‌نامیم، پروسه و نتیجه‌ی نهائی اجرای سیاست است. تنها از طریق پراتیک خلق، یعنی از طریق تجربه است که ما می‌توانیم ثابت کنیم آیا این سیاست صحیح بوده یا نه و معین کنیم که این سیاست تا چه اندازه درست و تا چه اندازه غلط بوده است. ولی پراتیک خلق و به‌ویژه پراتیک یک حزب انقلابی نمی‌تواند با این یا آن سیاست در ارتباط نباشد. بدین جهت قبل از آن که عملی انجام گیرد، ما باید سیاستی را که طبق شرایط موجود فرمول‌بندی کرده‌ایم، برای اعضای حزب و توده‌ها به روشنی تشریح نمائیم. در غیر این صورت اعضای حزب و توده‌ها از راهنمایی‌های سیاسی حزب ما به دور خواهند ماند، کورکورانه عمل خواهند کرد و سیاست اشتباه‌آمیزی را اجرا خواهند نمود.

**«درباره‌ی سیاست صنعتی و
بازرگانی» (۲۷ فوریه ۱۹۴۸) آثار
منتخب، جلد ۴**

حزب ما مشی عمومی و سیاست عمومی انقلاب چین و هم‌چنین مشی‌های مشخص مختلف برای کار و رهنمودهای سیاسی عینی تعیین نموده است. ولی بسیاری از رفقا در حالی که به مشی‌های مشخص حزب ما برای کار و رهنمودهای سیاسی عینی آن وقوف دارند، اغلب مشی عمومی و سیاست عمومی حزب ما را فراموش می‌کنند. چنان‌چه ما واقعا مشی عمومی و سیاست عمومی حزب را فراموش کنیم، به صورت یک فرد انقلابی نابینا، ناکامل و نا آگاه در خواهیم آمد و وقتی که بخواهیم مشی‌های مشخص برای کار و رهنمودهای سیاسی عینی را به مرحله‌ی عمل درآوریم، سمت‌گیری خود را از دست خواهیم داد، زمانی به چپ و زمانی به راست منحرف خواهیم شد و بدین‌سان به کارمان زیان خواهیم رساند.

**«سخنرانی در کنفرانس کادرهای
منطقه‌ی آزاد شده‌ی شانتسی-
سوی‌یوان» (۱ آوریل ۱۹۴۸) آثار
منتخب، جلد ۴**

سیاست و تاکتیک حیات حزب است، رفقای رهبری در درجات مختلف باید بدان توجه فراوان مبذول دارند و در اجرای آن نباید به هیچ‌وجه اهمال و بی‌مبالاتی از خود نشان دهند.

۳۰) «بخشنامه‌ای درباره‌ی اوضاع»

مارس ۱۹۴۸) آثار منتخب، جلد ۴

www.radiofang.org
www.facebook.com/Radiofang
www.twitter.com/radiofang